

La Yeu de l'Empordà

Any XVII. - Época 2.

Figueres 4 de Novembre de 1916

Número 63

Preus de subscripció

A Figueres, trimestre
Afors
Extranjeros
Nombre soñt.

. 2500

1'00 pesseta
1'50 "
2'00 "
0'10 "

Redacció i Administració: Forn, 5, impremta

Anuncis i Comunicats, a preus convencionals

Es publica els dissabtes

No's tornen els originals encar que no's publiquin

Punts de venda i subscripció

A Figueres: Impremta, Llibreria i Papereria, Carrer del

Imprenta de J. Masdeuall; Palau, 16 (Rambla).

A Girona: Llibreria de F. Gel.

Todas las Misas que el próximo Lunes, día 6 de Noviembre, se celebrarán en los Altares de Ntra. Sra. del Amor Hermoso, S. Joaquín y Sta. Ana, S. José, Ntra. Sra. del Carmen y Purísima Concepción, de la Iglesia Parroquial de esta ciudad; las que se rezarán en el Altar del Santísimo Sacramento de la Parroquia de Castelló de Ampurias a las 5 y media, 6, 6 y media, 7, 7 y media, 8, 10 y 11 y demás Iglesias de dicha Villa; como también en la Capilla de S. Vicente del pueblo de Las Olivas, se aplicarán en sufragio del alma de la

Señora

Doña Ana Moner y Carbonell Vda. de Ros

que falleció el día 5 de Noviembre de 1914,

habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

(E. P. D.)

La familia, al recordar a sus amigos y conocidos tan dolorosa como irreparable pérdida, les ruegan tengan presente en sus oraciones el alma de la difunta y se sirvan asistir por caridad a alguna de las citadas Misas, por cuya favor les quedará eternamente agradecida.

Figuera, 4 Noviembre 1916.

Jornades d'Italia

VERONA. - Els Museus

II
Verona es una ciutat agradable, simpàtica i pintoresca. La seva accidentada topografia—està situada en gran part sobre colines—les Torres i els alts campanars, els xiprers que s'eleven de les tanques dels jardins perfumats i enigmàtics, els ponts, algun d'ells antiquissim, les importants ruïnes clàssiques, les magnífiques basíliques cristianes, els esplendorosos palau de la antiga noblesa i els notables edificis públics, i els episodis romàntics de llur història—qui serà el turista que no dediqui un record a Romeo i Julieta, héroes d'amor en temps de lluita i odi—tot fa que siga aquí l'estada plaenta i grata, i que es deixin passar els dies sense pensar en l'hora inevitable d'abandonar la ciutat, o que si hi pensi amb pena.

Al llarg del riu s'han format modernament els amples passeigs que lo mateix que a Roma, Pisa i Florencia, prenen d'ell son nom (*Lungotevere*: al llarg del Tiber; *Lungarno*: al llarg del Arno).

En el «*Lungadige Sanmichele*» dedicat al famós arquitecte, i en el palau Pompei, per ell construït, es troba instalat el «Museo Cívico», l'unic de Verona on pot admirar-se la pintura de aquesta escola.

Les col·leccions que guarda aquet museu no son molt nombroses, més hi ha quelques obres dignes d'admiració.

En la planta baixa es conserven objectes prehistòrics, fragments d'arquitectura romana i de l'edat mitjana, escultures, inscripcions, i ademés una secció destinada a història natural.

La secció de pintura es la més important; feina costosa seria apuntar-ne una per una totes les obres, i feina interminable, descriure-les o comentar-les.

La «Verge voltada de Sants» de Benaglio es d'escola de Mantegna; de Liberale da Verona (1451-1515) hi ha una «Adoració dels Reis Mags».

Francesco Morone (1474-1529) era fill de Domenico, autor de les pintures de la capella de Sant Antoni, i de les del refectori del convent dels franciscans; la fama del fill feu oblidar ben prompte la del seu pare; la seva obra

més important es troba en la nau major de «Santa Maria in Organo».

Girolamo dei Libri (1474-1556) deu el seu sobrenom a son ofici de miniaturista o il·lustrador de llibres; sigueu un dels més aventurejats deixebles de Rafael de Urbino; el seu quadro representant «L'Adoració de Jesús» es una visió plena de religiositat i al mateix temps de sincer realisme.

En el «Devallement de la Creu» de Cavazzola (Paolo-Moranda-1486-1522) ja n'inicia la manera veneciana en el colorit, encara que per la precisió i acurat contorn de les figures; per les fisonomies i els robatges, s'hi nota l'imitació de Mantegna, tan freqüent en els pintors veronesos.

De Brusasori, autor de la famosa cavalcada de Carles V del Palau Ridolfi no hi ha cap obra en el museu, i una sola—«La Verge amb l'infant Jesús»—de Badile, mestre del Veronès.

D'aquest últim—que mereix més detingut estudi,—veiem el retrat de Quarienti, amb riquíssima armadura, i, més la testa de noble esguard; el casc del cavaller es damunt d'un pedestant; en ell una inscripció ens detalla la qualitat del personatge: PAS IUS

GUARENTUS-GULIELMI UTRI-USQUE-IURIS DOCTORIS....

El «Concert en el park» es una obra encertadíssima i de un colorit exceŀlent.

Una «Verge entre Sants» i un «Enterrament de Jesús» són les dèmés obres del gran mestre que veiem en el «Museo Cívico».

La col·lecció de gravats i medalles de Pisanello mereixen especial atenció del amador de les belles arts, i no poden deixar d'estudiar-se per l'artista.

Fa pocs anys va celebrar-se a París l'exposició d'una nutrida col·lecció de medalles de diverses èpoques. Les del artista de Verona hi eren en gran nombre. L'minent crític Carles Sannier, parlant-ne, diu: *Ningú sapgué fins aleshores, ni ha sabut després d'ell, expressar amb tanta elegància i concisa veritat una fisonomia, ni trobar per a decorar el revers de les medalles, alegories que millor responguin al gust del retrat, a son esperit, i a son caràcter*.

Observa ademés, que es possible que s'inspira en alguns baixos relleus del temps de Fidias, trobats en unes exca-

vacions, ja que s' aparta essencialment de tots els seus antecessors, i en res s' aproxima a la manera romana.

JOAN BORDÀS.
Arquitecte.

El moment polític

El mestre en lluites parlamentaries, En Francesc Cambó, ha llençat altra vegada, dins el clos raquitic del Congrés, tota la força de la seva paraula autoritzada. L'intervenció temuda va fer fracassar les mal forjades còbales del ministre Sr. Alba, que creia poder tenir sota la seva voluntat autoritaria la fórmula per a que passessin sense gran oposició els projectes econòmics que tant fonda impressió d'estranyes varen causar a l'èsser presents i coneiguts.

Gran, immensa, és l'obra parlamentaria de la minoria regionalista, brillantment dirigida pel *leader* del nacionalisme català. Tota una renovació ben necessària hi han dut els catalans per a contraposar-la a les conxixes i fatalismes de les colles que ens mal-governen, fins al punt de que la llur intervenció en qualsevol debat ja es ferma de portar-hi una lluminositat no prevista.

Ecls han creat dins el Parlament espanyol una necessitat d'estudi, un ambient de pràctica discussió, que ha sorprès i enuitat a la vegada: ha sorprès, per ésser una fortitud nova, per ésser l'empenta d'una crua veritat; i ha enuitat, per haver interromput l'acostumada calma nascuda de les conveniencies i defeccions a que s'era reduïda tota la política malmenada de l'Espanya humil.

Mantes vegades hem vist, d'ençà el renovellament sofert pel parlamentarisme espanyol, com el banc blau dels ministres se transmuda al lloc ocupat per la minoria catalana, si és que aquell setial ha d'indicar la suprema direcció dels debats i l'assegurança de la segura ruta a seguir.

Ja des d'un bon començ En Cambó va dir que no passarien sino els projectes que poguessin passar de tots els presentats per l'Alba, financier novell que en les finances solament hi cercava un efecte polític. I va complint-se dreturerament tot ço que En Cambó va predir; enèrgic, orientador, ha vingut a interrompre les dolces esperances de tot un ministre de la corona, fent triomfar les veritables necessitats del país, i esvaint els somnis de rosa amb que s'havia envolcallat l'autor dels desgraciats projectes.

Per altra part, continua encara el mateix estat d'incertitud que ja férem notar la setmana passada. Res de positiu, res de fort. Avant, com qui sab que ja porta al seu damunt el pes feixuc d'una fatalitat, van seguint les farandulesques colles governamentals guiant els destins de l'Estat espanyol; quan troben al seu enfoc una noble fortitud, quan topen amb uns homes que, com els catalans, se mouen per uns ideals reivindicadors, giren menyspreudors la seva testa orgullosa, i, pensant en una falsa igualtat, se pregunten a quin preu els belicosos posarán a mercat la seva actitud: i aquest preu i condició no són fets per a comprender'l aquells que, per conveniencies partidistes, a tot instant se sotsleven de la seva enllairada missió.

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

Per la tarda del passat diumenge tingué lloc en el saló de sessions de l'Ajuntament de Girona l'Assamblea que hi convocà l'A. P. de l'E. C. per tal de tractar de l'organització del V Concurs Nacional d'Història de Catalunya que en aquella ciutat haurà de celebrar-se durant les Fires i Festes de Sant Narcís del vinent any de 1917, i que corresponderà a totes les comarques gironines.

L'acte va assolar una grossa importància, i fou el pròleg ben encoratjador del Concurs futur.

Tot just començada la reunió l'alcalde Sr. Llobet cedí la presidència al Sr. Folguera i Durán, qui ocupa la de la Protectora, el qual tenia al seu costat el doctor Rial, secretari de Cambra i Govern del Bisbat, en representació de l'II-lustríssim Sr. Bisbe; el president de la Diputació, Sr. Riera; el Sr. Llobet, i el Rnt. Doctor Pou i Batlle, president de la Comissió Delegada que a Girona hi té establet la Protectora.

En altres llocs de la sala hi havia les Sres. Auguet, Aragó i Maynegre; senyors B. Sabater, Dalmau i Carles, Font i Fargas, Masó, Quintana, Ensesa, Culí i Verdaguer, Fabregà, Rnt. Riera, J. Pla, Dr. Vives, i molts altres.

El Dr. Pou i Batlle començà a parlar explicant la gènesi de l'Assamblea i prometé un èxit esclatant per al Concurs.

Seguidament el Secretari Sr. Fabregà va llegir les adhesions rebudes entre les quals hi havia les dels Srs. Ventosa i Calvell, diputat a Corts; Comte de Figols i Rahola (F.), senadors; els diputats provincials Srs. Irla, Jordà i Sola de Morales, *Vida Olotina*, *La Veu de l'Empordà*, Centre Catalanista de Pinyeres; Sr. Martí Roger, i moltes altres.

El Sr. Folguera i Durán prengué la paraula començant per agrair a les autoritats la seva assistència. Va detallar minuciosament l'obra patriòtica i cultural de l'A. P., la qual aspira a crear per a Catalunya ciutadans que, sense oblidar les coses de les altres terres, conequin a fons la llengua, l'història, i demés característiques fonamentadores de la pròpia nacionalitat.

Expliqué què cosa són aqueixos Concursos anyals, tant en la seva organització com en la seva realització, i feu una crida per a que tothom contribueixi moral i materialment al millor èxit del que s'ha de celebrar a Girona.

Proposa, i és acceptada, la Junta Executiva en la qual hi entren els Srs. Pou i Batlle, Dalmau Carles, Rnt. Salvador Riera, Abelard Fabregà, Laureà Dalmau, Joan Gomis i Josep Grahit, amb les presidencies honoràries dels Srs. Excel·lentíssim Bisbe de la Diòcesi, Excessíssim President de la Diputació i Excessíssim Alcalde de Girona.

També s'aprova que en aqueixa comissió hi figuri una dama, D. Carme Auguet.

El Secretari del prelat, en nom del Sr. Bisbe, el President de la Diputació i l'Alcalde de Girona, donen les mercès més efusives per la seva designació per a les presidencies honoràries, i el Sr. Dalmau i Carles, en nom del Magisteri oficial, ofereix el seu apoiament.

Després de curtes i patriòtiques paraules del senyor Folguera, se dóna per cloa l'Assamblea que resultà molt solemne i prometedora.

Els adaptables

Heu's-aquí les despulles humils de aquella força política que impetuósament va néixer i vergonyosament morí, i que per nom i esperit volgué ésser l'*'Esquerra Catalana'*. Dispersos cà i enlla de les nostres corporacions oficials encara en resten quelques vestigis momificats en prohoms d'infima categoria, i qual actuació a cada moment n'esdevé més xorca i menyspreuable.

Són ells, que no res representen, els qui volen erigir-se en definidors de ço que mai han entès. Els flexibles, els vincladícos, que a tot instant enlaieren, amb un gran gest, les disciplines doctrinals, s'han considerat hereters d'un patrimoni que no els pertocava, i que van malmenar amb les seves puritanes rídicloses.

Són ells, els republicans nacionalistes (encara!) restants en les Diputacions i Mancomunitat catalanes, en el Consistori barceloní, i fins en les Corts espanyoles, acoblats amb qualche diari escaducer, els que han trepitjat els ideals mateixos que diuen professorar, i han combatut, amb la modalitat abstracta que d'ells ne tenen, la síntesi de la seva veritable puritat. Semblen les oques cridaneres d'un Capítoli de joguina, que, amb tot i el seu monotoníssim parloteig, no logren alcançar una glòria desitjada.

Llur nacionalisme els ha permés de oposar-se en mig del Congrés al plantejament del problema català amb tota la seva integral estensió, i també de presentar una proposició entrebancadora quan en el Consistori de la ciutat Comtal s'hi han discussit els drets i honors de la llengua nostra. I ara ve la concessió d'un ridicol *port franc* a Barcelona; i, d'entre mig les quasi únànimis veus de protesta que ha aixecat semblant comèdia burlesca, sentim brollar-ne un cantic de lloances que de les boques republicanes (?) nacionalistes (?) i dels escrits del seu diari va enllairant-se com una fumerola d'apoteosi.

Entà, s'endevina el toc dels clarins

prometedors d'unes reials jornades. Moltes oides afinen ja la seva percepció, i unes esquenes vincladices assagen cortisanes genufleccions.

I potser darrera el brillant seguici, fonedit com una visió de rondalla d'infants, un enlluernament propiciós hi teixirà una malla en la que hi seràn recullides les noves desitjances dels vestigis darrers de l'*'Esquerra Catalana'* que fou.

J. O.

De la educació de les noies

Crec que pot calificar-se de notable la Conferència que la setmana passada ens donà nostre estimat Director espiritual el P. Fontanet, a totes les alumnes internes i externes en el *Saló d'Actes* del Col·legi dirigit per nosaltres benvolgudes mestres, les Reverents MM. Escolapies d'aquesta Ciutat.

Volguer esplicar totes les idees i pensaments que posà a nostra consideració, seria cosa massa llarga, i no em quedaría temps per a estudiar be la llissó, i cumplir be amb el *dilector*, lo qual me ocasionaria pèrdua de punts, i el que no pogués ser posat el meu nom en el *cuadro d'honor*. Per això sols escriuré algunes de les moltes i boniques coses que ens digué, al parlar-nos de l'educació moral de les noies, tal i com les recordarà la memòria, en els ratets de que puc disposar.

I

Avui vinc a parlar-vos, digué el P. Fontanet, de l'educació moral de les noies, i desitjo que des del principi vos fixeu be en lo que significa la paraula educació. Ve del verb llatí *educere*, *treure de*, per lo qual educar, vol dir treure una cosa d'altre, fent-la passá de l'estat d'imperfecció al de perfecció. Per exemple: Un escultor mira un tronc d'arbre que qualsevol que no fos de l'art, pensaria que no serveix sino pel foc, i ell al fixar-s'hi hi veu amb la seva vista d'artista, una preciosa imatge que ja existeix en la seva imaginació. Agafa els seus instruments, i cop per aquí, cop per allà, al cap de poc, aquell tronc abans tan rústec, ja deixa veure d'un modo molt groser encare, la figura d'una persona, que treballada i pulimentada ofereix a la vista, una hermosa imatge que atrau nostres mirades i es fa molt simpàtica a nostre cor, quan està decorada pel pintor. Això mateix succeeix en la educació de les noies. Se arranca d'elles lo dolent que tenen, lo rústec, lo groser; se corregen els llurs defectes, se doblega i encarrila el seu caràcter; i creixen i es fortaleixen les seves virtuts, fins a lograr que les bones costums se arraiguen i produïsquen les hermoses flors i dolsos fruits que els pares esperen dels sacrificis que fan, enviant a les seves filles uns quants anys al Col·legi.

De manera que l'educació moral no es l'urbanitat, si be la suposa o es efecte d'ella; no es tampoc l'enseñanza d'una assignatura inclosa en el pla general d'estudis; sinó que es la formació que abasta a tota la persona, el cos i l'ànima, amb totes llurs potències, sentiments i qualitats; es obra natural i al ensemblem sobrenatural, que afecta a tots els seus actes materials i espirituals, i dona forma a tots llurs obres.

I com la dona té un predomini moral absolut sobre de l'home, i quasi sempre decisiu en l'educació dels fills, de aquí pot deduir-se que la educació ben entesa, es l'obra de més importància per a la vida de la dona, la més eficàs per a la regeneració de la societat, i per lo tant, el millor dot que els pares han de procurar per a les seves filles, si desitgen que cumpleixin la missió social que la Divina Providència els hi ha encomenat, i alcancin l'últim fi pel qual Deu ens ha posat en aquest mon.

Fixeu's-hi be, doncs, estimades Collegiales en la importància que té per a vosaltres la educació que sé vos dona, i que al meu entendre pot definir-se d'aquesta manera: L'educació es el desenvolupament constant i ordenat de totes les forces internes, mediante l'esforç

personal dirigit per la fe, i animat per la gràcia. Definició que amb la ajuda de Deu penso esplicar-vos quan se vos llegirán les classificacions del mes de Novembre, esperant de totes vosaltres que aleshores com avui, podré repetir-vos la més completa enhorabona, per les bones notes que haureu merescut, senyal certa de vostra bona conducta, aplicació i aprofitament. Amén, contesta en nom propi i de totes les demés collegiales,

LA MARGARIDETA.

COSES D'ART

El concert de l'Orquestra Simfònica de Madrid ha sigut un èxit: no solament de Figueres sinó de molts pobles d'aquest Empordà han vingut persones per a presenciar aquesta festa artística.

La sala del Teatre «El Jardí» presentava un brillant aspecte que corresponia perfectament al gran aconteixement de que la Simfònica ens vingués a visitar; les dames i senyoretas, per a correspondre an aquesta gran solemnitat, anaven habillades amb esplèndides *toilettes*.

L'esperació per a sentir a dita Orquestra era extraordinària... Al matí la gran gentada que hi havia a l'estació per a presenciar l'arribada dels músics distingits; després l'obsequi de la cobla d'en «Pep» tocant a la Rambla en honor a la Simfònica les més escullides sardanes, això feia que tot el dia es parlés de la solemnitat del vespre...

Així, doncs, com deia més amunt, l'esperació era extraordinària: a l'empunyar la batuta el mestre Arbós un silenci absolut dominava en la sala: *Scheherazade* de Rimsky Korsakow en ses quatre parts va ser executada admirablement, deliciósament: la fusió completa de l'orquestra amb el director, de manera que semblava que els sons sortien del braç d'aquest, fins els més imperceptibles se sentien; aquells clars obscuran ben dits; aquells treballs portentós, va entusiasmar al públic; i quina música la d'en Rimsky Korsakow!: no, no és en aquí, l'autor, el fill de les fredes estepes i de les brumes, sinó un colorista extraordinari d'allà on brilla el sol amb sa gran força i floreixen les palmeres: estem a l'Orient en tota sa plenitud, i així la narració del Princep Kalender, el Princep i la Princesa, i la descripció de les festes de Bagdad; després el mar i la barca que s'estrella contra una roca, són quadros d'una bellesa extraordinària...

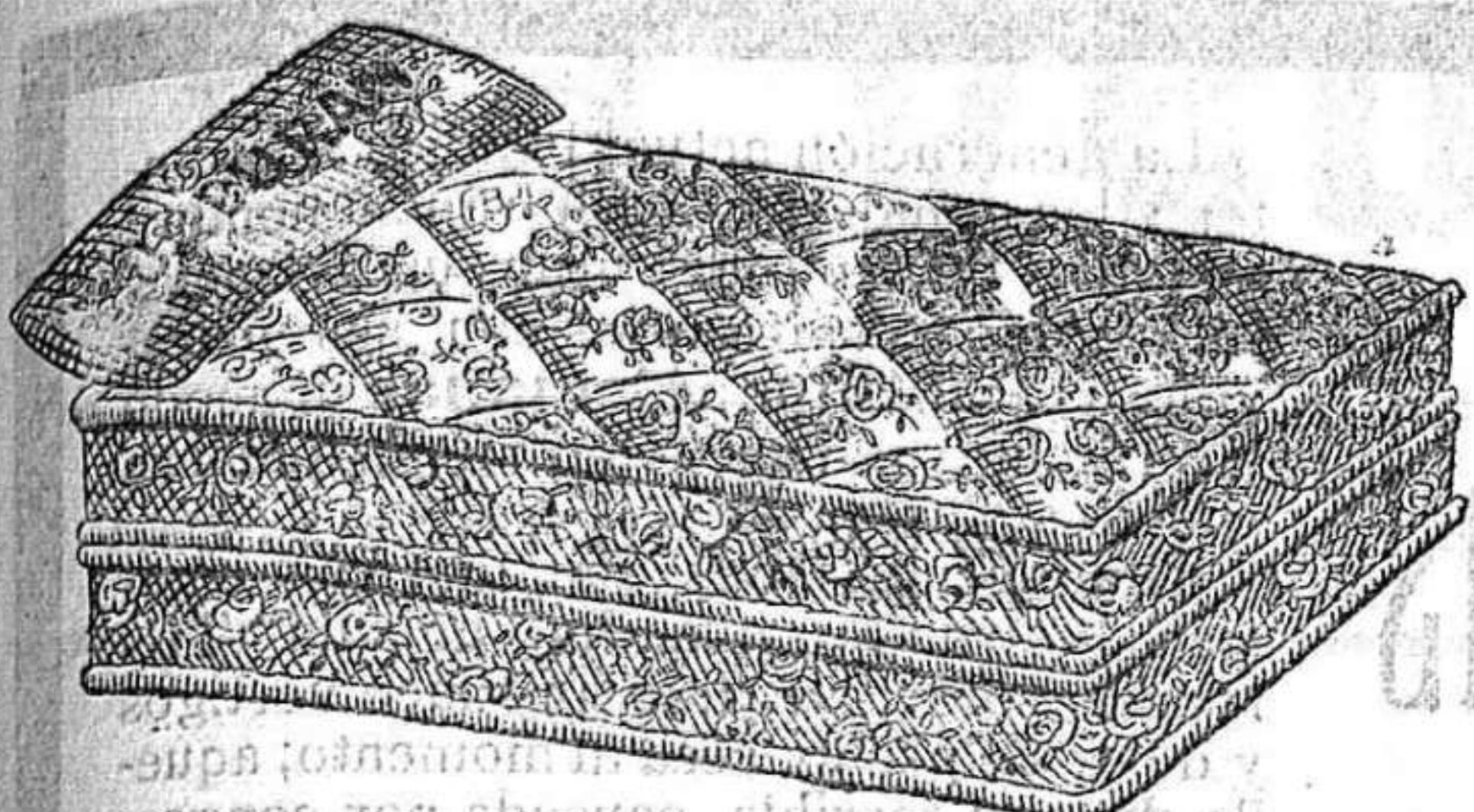
I va venir Beethoven amb sa *Pastoral*: aquí la paleta del colorit s'intensifica, estem en una música descriptiva si, però és més intuïtiva, el mestre ens parla en els afectes de la nostra anima. Quina placides en la *Pastoral!*, quins sons tan ben trobats en l'*Escena a la vora del riu...* I en la *Reunió de la gent del camp*, quina escena campestre tan alegre, i en el contrast de la *Tempesta?* I l'*allegretto* final? El mestre Arbós per a fer-nos apreciar més el contrast de la gran obra des de la reunió de la gent del camp al final va conduir l'Orquestra sense parar. Així el contrast era més evident. Beethoven amb la seva música domina als oients de tal manera que en mig de lo assombrós de la composició, els oients sembla que han percibit alguna cosa d'allò que senten, però que sempre és nou i que per més que ho sentíssim sempre nou seria, però fa més, sembla que ens parla interiorment. Si, an aquí va voler a arribar el mestre de Bonn i hi va arribar... Però, quina execució! Quin domini hi ha d'haver en l'Orquestra per a fer sentir lo que el mestre es proposa!

El començament de *La Mort i Transfiguració* de Strauss amb sa manera callada i quieta, va sorprendre al públic i allí, seguint el programa, assistiem a l'escena d'aquell malalt que té visions espantoses... Quina música descriptiva tan original la de Strauss; però aquí es veia que era un altre istil que el d'en Beethoven, una paleta ben distinta: la música alemanya ja s'hi veu allí en tota sa grandiositat, a l'autor no li falten recursos per a expressar lo que vol i per a sorprendre sempre.

L'entrem a l'art de les bruixes amb *L'Apprenti sorci* de Duckas: l'art de la bruixeria es manifesta aquí amb l'Orquestra: si, com deia dies passats, la música fa esforços per a seguir a la literatura, aquí en tenim un bell exemple, i veyí aqui que aquesta música més moderna és la més discutida, però molts autors la conreenen i diuen que amb els sons tot es pot dir: precisament amb aquestes aparentes dissonàncies molts no hi passen, però lo cert és que si Duckas, inspirat per en Goethe, ens vol fer sentir l'art de la bruixeria, l'hem sentit amb expressió que ya en creixendo de veure què conte.

Tots hem sentit l'obertura del *Tanhauser* de la *Tanhauser* de la Simfònica és completament nova: per dir-ho en una paraula, el públic es va trobar en una gran novità per la manera com va ser executada; a l'acabar, els aplaudiments eren extraordinaris... i el mestre Arbós va tornar a agafar la batuta i ens donà *Leonora* de Beethoven, fóra de programa; el públic quedà encantat de la mestria amb que fou executada dita composició i, al finalitzar, els aplaudiments varen fer-se sentir de nou...

Ara hem de dir que s'ha demostrat que a l'Empordà hi ha afició per la música clàssica: en moltes cases ja es donen concerts particulars; hem de parlar també del *quinteto* de la *Sala Edison*; si, molts van al cine per a veure les películes, però aquella música del *quinteto* entra, entra poc a poc, i la música clàssica que allí s'executa es va sentir... i el que va a veure el cine es troba al cap d'un quan temps que percepix moltes belleses en música que no sentia: de manera que el *quinteto* fa una cultura enorme; d'aquí també que molts afirmaven que en les galeries altes del Teatre «El Jardí» no

Lanas en rama para Colchones

Construcción y venta de colchones de todas clases y formas

Gran especialidad en la forma inglesa

Los colchones nuevos se hacen en casa del comprador, si así lo desea para su mayor satisfacción

Se rehacen colchones á domicilio

J. DURÁN, Sucesor de Francisco Cubí

Calle de Perelada, número 16.—FIGUERAS

¡OJO! No equivocarse con el de más arriba

Se pasan por la Máquina las lanas viejas y duras, quedando blandas como en su primer estado.

NOTA.—Esta casa lava y desinfecta los colchones por infecciosos que sean.

ALERTA! ALERTA! ALERTA!

Se ofrecen en esta población aguas minerales como procedentes de los manantiales **VICHY CATALAN**, sin serlo.

Llamamos la atención de los consumidores para que no se dejen sorprender y para que se fijen bien en las botellas que les ofrezcan, puesto que las de los manantiales **Vichy Catalán**, llevan tapones, cápsulas, precintos y etiquetas con el nombre **Sociedad anónima Vichy Catalán**, y por lo tanto dejan de proceder de dichos manantiales las que no los lleven.

La más antigua y acreditada Funeraria
DE
PEDRO BASSOLS y JUAN GIRONELLA

Servicio funerario completo

Ataúdes modestos y de lujo

Se visten y velan difuntos

Las señoras difuntas serán vestidas por señora y no por caballero.—Precios reducidos.

Calle Nueva, 46.—FIGUERAS

Fábrica de Géneros de Punto
MOVIDA A MOTOR

Especialidad en toda clase de artículos punto inglés, en algodón, hilo, sedalina y estambre, de calidad superior

JOAQUIN VERN

Calle del Horno Bajo, 4.—FIGUERAS

ESTILO EN OBRAS

Hijos de
J. Alías
y Portal
Figueras

Espíndides surtidos
en NOVEDADES
para la temporada
de Otoño

Servicios de la Compañía Trasatlántica

Líneas al Río de la Plata y al Brasil

El vapor *R. Victoria Eugenia* saldrá el 4 de Noviembre de Barcelona y el 7 de Cádiz para Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

El vapor *Satrastegui* saldrá el 14 de Noviembre de Bilbao y Santander, el 15 de Gijón, el 16 de Coruña y el 17 de Vigo para Río Janeiro, Santos, Montevideo y Buenos Aires.

Líneas a Antillas, Méjico, New-York y Costafríme

El vapor *Antonio López* saldrá el 10 de Noviembre de Barcelona y el 15 de Cádiz para New-York, Habana, Veracruz y Puerto Méjico.

El vapor *R. Cristina* saldrá el 19 Noviembre de Santander, el 21 de Coruña para Habana, Veracruz y Tampico. Admite carga y pasaje para Costafríme y Pacífico con trasbordo en Habana.

El vapor *Buenos Aires* saldrá el 25 de Noviembre de Barcelona, el 1 de Valencia, el 15 de Málaga y el 30 de Cádiz para Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y la Guayra. Se admite carga y pasaje con trasbordo para Veracruz, Tampico, Puerto Barrios, Cartagena de Indias, Maracaibo, Coro, Cumana, Carúpano, Trinidad y Puertos del Pacífico.

Línea de Filipinas

El vapor *Eizaguirre* saldrá el 26 Noviembre de Barcelona, para Port-Said, Suez, Colombo, Singapore, Ilo Ilo y Manila, sirviendo por trasbordo los puertos de la Costa Oriental de África, la India, Java, Sumatra, China, Japón y Australia.

Línea de Fernando Póo

El vapor *Salamanca* saldrá el 2 de Octubre de Barcelona con escalas en Valencia y Alicante, y el 7 de Cádiz, para Tánger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, demás escalas intermedias y Fernando Póo.

Estos vapores admiten carga en las condiciones más favorables, y pasajeros a quienes la Compañía da alojamiento y trato esmerado, como ha acreditado en su dilatado servicio. Todos los vapores tienen Telegrafía sin Hilos. También se admite carga y se expedien pasajes para todos los puertos del mundo, servidos por líneas regulares.

FÁBRICA DE CERERIA Y BUJIAS
MOVIDA a VAPOR

DE
LAUREANO DELCLOS

Fábrica: Nueva, 142.—Despacho: Nueva, 15.—(Provincia Gerona).—FIGUERAS.

Exíjase esta tan
acreditada marca

— CALIZ —

Servicio Militar Obligatorio

Escuela Militar

CERVANTES

Autorizada por el Excmo. Sr. Capitán General de Cataluña para la enseñanza de la Instrucción Militar y dar el correspondiente Certificado de Aptitud.

Matrícula abierta todo el año

Locales: calle de Montaner, (Huerta del Instituto)

Oficina: Horno Bajo, 2, 1.º

Consultas gratuitas de 12'30 a 14,30

LA ELECTRICIDAD. -- Salvador Alegri Gelart

Depositario de la lámpara A E G, la mejor del mundo. Lámparas corrientes filamento carbón, de pesetas, 0'50 á pesetas, 0'70.

Lámparas filamento metálico á Ptas. 1'75 clase superior.

Loza, porcelana, cristal y otros géneros.—Especialidad en las instalaciones de alumbrado eléctrico, timbres y pararrayos, á precios muy reducidos; se dan presupuestos al que lo solicite.

Se colocan tuberías para agua y gas con gran rebaja de precios.

Por 40 pesetas, un Water Closet compuesto de un depósito de hierro con boya y recort de latón.

Una cubeta porcelana Inglesa.

Un tirador porcelana con cadena de latón.

Un asiento fino barnizado.

Un enchufe y champiñones de goma.

Una suela de madera y los tornillos correspondientes.

Rambla, 11, accesorio.—FIGUERAS

Histógenokola Capell a base de histogenol glicerofosfatos, formato de sosa, nuez de kola, nuez vómica y cuasía. Está indicadísimo a los propensos a la tuberculosis, a los raquílicos, diabéticos y en todos los casos de agotamiento general de fuerzas.

Denticina infantil a base de fosfato de cal asimilable, es la única denticina racional, favorece la dentición y el babeo de los niños, cura las irritaciones intestinales y los fortalece en gran manera.

Remedio Capell contra la mortalidad de las gallinas y demás aves de corral.

Ampollas inyectables y Sueros esterilizados al autoclave, Sueros orgánicos, Oxígeno puro, Vacuna, Ortopedia.

Venta: Farmacia CAPELL, placeta, 5.-Figueras

POLVO LAXATIU BONAL

Es lo purgant mellar, més inofensiu, de més bon pèndrer i de resultats infalibles.

Cura el restrenyement habitual, obra d'un modo especial a les parteres, que evaquen amb molta facilitat; es la purga mellar per a les criatures i de moltíssima utilitat en certes afeccions del estómac, fetge, fel, morenes, etz.; es també un gran depuratiu de la sanc.

Tota família previsora deu estar proveida d'un pot de tan útil medicament.

Se ven en totes les farmaceries

RIPOLL PRACTICANT CALLISTA

Ofereix son nou despatx i serveis en el ram de Callista, per a el tractament de les malalties dels peus. Curació prompta i radical dels ulls de gall, talongia, verrugues, mal perforant, suor abundant i pudenda dels peus.

Tractament dels ulls de poll i dureses.

MANICURA

El gran chic de les senyores elegants es la Manicura, que deixa les mans igual que de cera.

De 9 a 1 i de 3 a 7

Serveis a domicili

Curació prompta i radical de la TRENCADURA

amb els

Visita d'informació, gratis

Placeta (Rambla), 7, 1.er — FIGUERES

Grans Magatzems JORBA

MANRESA: Born, 36

Nou método de Fotografía

Ptes. 0'80 franc de ports

Es indispensable a tots els aficionats

S'admeten sellos de correu
en pago

La generación actual bendice a Swanter y las venideras esculpirán su nombre en letras de oro, por curar sus dolencias de las vías respiratorias con sus maravillosas **Pastillas Alemanas** de modo tan rápido y eficaz como jamás hubiera podido soñarse.

Tan eficaces son, que, una vez ingerida la primera pastilla, aquella **Tos** ronca, sofocante, que produce vértigos y dolor de pecho, cesa al momento; aquella **disnea** terrible, causada por congestión bronquial, se calma enseguida, facilitando la expectoración y descongestionando los bronquios rápidamente. Son preventivo infalible contra las Pulmonías y la panacea eficaz para sus convalecencias, abreviándolas y evitando sus fatales consecuencias. Sus principios aromáticos y antisépticos, cual **torrente** de aire vigorizante, penetran por el interior del organismo, destruyendo todos los **germene morbosos** que lo infectan. Son eficacísimas contra la infección **tífica**.

Enfermos: Pedid, exigid siempre, si queréis curaros, **Pastillas Alemanas**. A 1'50 pesetas caja en todas las Boticas, Centros de específicos y en la calle de Vilanova, 1, farmacia (frente Arco Triunfo). **Barcelona**.

Venta en Figueras: MODERNA FARMACIA CUSÍ

ESQUELES MORTUORIES

Se posen en aquest periòdic a preus sumament econòmics.

Academia Parisien de Corte y Confección

DIRIGIDA POR

RAQUITA GUSÓ CARRÉ

con Título de Profesora de Corte
expedido por la Academia Central Martí, autorizada por el
Gobierno de S. M.

Con Real privilegio

exclusivo de invención

La enseñanza de todas las especialidades del ramo profesional de la costura, está repartida en dos categorías, Primera y Segunda enseñanza, o sea Elemental y Superior.

La Primera Enseñanza abarca la modistería, para las que desean cursar el oficio de modista o para las que desean saber cortar y confeccionar sus trajes y los de su familia.

La Segunda Enseñanza es una ampliación de la Primera, complementada con todas las ramificaciones o especialidades profesionales, que constituyen la carrera completa para las que deseen alcanzar mayores conocimientos y conocer a la perfección, todas las modalidades que abarca el arte del corte, en la modistería y demás.

Podrán las alumnas escoger al matricularse en la forma de pago de 100 pesetas la primera enseñanza, o bien 10 pesetas cada mes.

Caamaño, 2, principal. — FIGUERES

Se entregará los programas de enseñanza a quien los solicite.

BARCELONA: Call, 13 i 15

Secció de Relotgeria

Rellotges de totes menes

Rellotge de butxaca

ULTONIA

amb esfera radium per a veure les hores a les fosques.—Máquina superior.

UN pessetes 6

Gastos de correu 0'75 ptes. — Al por mayor preus especials.